

XVI

AD POMPEIVM GROSPHVM

Strophe Sapphica

Ōtium dīvōs rogat in patentī
Prēnsus Ægaeō, simul ātra nūbes
Condidit lūnam, neque certa fulgent
Sīdera nautīs ;

Ōtium bellō furiōsa Thrācē,
Ōtium Mēdī pharetrā decōrī,
Grospe, nōn gemmīs neque purpurā vē-
Nāle nec aurō.

Nōn enim gazae neque cōsulāris
Submovet līctor miserōs tumultūs
Mentis et cūrās laqueāta circum
Tēcta volantēs.

Vīvitur parvō bene, cui paternum
Splendet in mēnsā tenuī salīnum ;
Nec levēs somnōs timor aut cupīdō
Sordidus aufert.

Quid brevī fortēs iaculāmur aevō
Multa ? Quid terrās aliō calentēs
Sōle mūtāmus ? Patriae quis exsul
Sē quoque fūgit ?

Scandit aerātās vitiōsa nāvēs
Cūra ; nec turmās equitum relinquit
Ōcior cervīs, et agente nimbōs
Ōcior Eurō.

Laetus in praesēns animus, quod ultrā est,
Ōderit cūrāre, et amāra lentō
Temperet rīsū : nihil est ab omnī
Parte beātum.

Abstulit clārum cita mors Achillem ;
Longa Tīthōnum minuit senectūs ;
Et mihī forsan, tibi quod negārit,
Porriget hōra.

Tē gregēs centum Siculaeque circum
Mūgiunt vaccae ; tibi tollit hinnī-
Tum apta quādrīgīs equa ; tē bis Āfrō
Mūrīce tīnctae

Vestiunt lānae : mihi parva rūra et
Spīritum Grāīae tenuem Camēnae
Parca nōn mendāx dedit, et malīgnum
Spernere vulgus.